D119514 DC-Cam

កម្ពុជា

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ

Mapping Report:
Kratie (10)

DOCUMENTATION CENTER of CAMBODIA

DC-Cam • P.O. Box 1110 • Phnom Penh • Tel.: (855) 23-426152 • Tel. & Fax.: (855) 23-210358
c/o Fax.: (855) 23-426009 • Mobile: (855) 18-812-558 • (855) 17-202-498 • E-mail: dccam@bigpond.com.kh
Internet home page: http://www.yale.edu/cgp/dccam/dccam1.htm

32

ឯកសារពី ការសួរចម្លើយ
នៅខេត្តក្រចេះ!

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ឯករាជ្យ សន្តិភាព សុភមង្គល

លេខ:

តុលាការប្រជាជនបដិវត្តនៅភ្នំពេញ

2.1.5.189

ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសប្រល័យពូជសាសន៍របស់បក្ស ប៉ុល-ពត,អៀង-សារី

កំណត់ហេតុចម្លើយរបស់សាក្សី

ៃ សីហា ១៩៧៩

ថ្ងៃនេះ:ជាថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនាឆ្នាំ ១៩៧៩ ម៉ោង៧ព្រឹក

យើងខ្ញុំរួមមាន :

- ស៊ែលស ឈន កម្មាភិបាលក្រសួងមហាផ្ទៃ សួរចម្លើយ.
- សាន ធិរី លេខាធិការជំនួយការកត់ចម្លើយនៅក្នុងមន្ទីរក្រសួងមហាផ្ទៃ

មានអត្ថន័យដូចតទៅ:

សំនួរ: បងឲ្យយើងខ្ញុំដឹង បងនាមត្រកូលអ្វី អាយុប៉ុន្មាន ស្រុកកំណើតនៅឯណា

ចម្លើយ: ខ្ញុំឈ្មោះ ថោង ពិន អាយុ៤៣ឆ្នាំ ភូមិចំបក់ ឃុំចំបក់ ស្រុកស្វាយទៀង ខេត្តស្វាយទៀង .
-សមត្ថភាពវប្បធម៌ រៀនថ្នាក់ទី៧មាននិញ្ញាបត្របឋមសិក្សានៅឆ្នាំ១៩៥៥.
-មុខរបរ គ្រូបង្រៀន ធ្វើស្រែ
-សញ្ជាតិខ្មែរ កាន់ពុទ្ធសាសនា
-ឪពុកឈ្មោះ ថោង ទូច ស្លាប់ឆ្នាំ ១៩៥៨
-ម្តាយឈ្មោះ តាក់ វ៉ាន អាយុ ៧០ឆ្នាំ. ស្លាប់ក្នុងសម័យ ប៉ុល ពត. ពួកវាចាប់ធ្វើការទម្ងន់ ហូបតែបបរ.
-ប្រពន្ធឈ្មោះ សំ យឿង អាយុ៣៨ឆ្នាំ ធ្វើស្រែ
-កូន៧នាក់ ស្លាប់អស់មួយ១ នៅសល់ប្រាំមួយ "៦" ធំអាយុ២១ តូចអាយុ៨ឆ្នាំ.

សំនួរ: យោងទៅតាមសេចក្តីថ្កោលទោសរបស់បងអំពីអំពើឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ប៉ុល ពត អៀងសារី លើខ្លួនបងផ្ទាល់ ហើយនិងគ្រួសារបង ដូច្នេះបងឲ្យយើងខ្ញុំជាក្រសួងពិនិត្យដឹងពីអំពើឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ពួកប៉ុល ពត អៀង សារី ដែលពួកវាបានបង្ករលើខ្លួនបងផ្ទាល់និងគ្រួសារបងដូចម្តេចខ្លះ ?

ចម្លើយ : អំពើឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ប៉ុល ពត អៀងសារីបានបង្កើតមកលើរូបខ្ញុំ ពួកវាបានបង្ករបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៧២ នៅខែ ២ -១៩៧២ ពេលនោះស្រុកខ្ញុំនៅក្នុងតំបន់ លន់ នល់ ត្រួតត្រា ហើយពួកប៉ុល ពត បានបើកទូលាយទៅ បន្ទាប់ដល់ទីនោះ ហើយខ្ញុំកំពុងតែបង្រៀន ត្រូវពួកវាចាប់យកទៅឃុំឃាំង ដោយចោទទោសថាជាគ្រូបង្រៀនរបស់លន់ នល់ ពួកវាឃុំឃាំងយ៉ាងវេទនាដល់ចុងឆ្នាំ១៩៧២ ពួកវាកលែងខ្ញុំចេញ ហើយចាប់ធ្វើស្រែ.

-លើកទី២ ពួកវាចាប់ខ្ញុំទៅឃុំឃាំងនៅថ្ងៃ ១ ខែ ៧ ឆ្នាំ ១៩៧៧ រហូតដល់ថ្ងៃ ៩ខែ១១ឆ្នាំ ១៩៧៧. លើកនេះពួកវាចោតថាខ្ញុំប្រឆាំងនឹងពួកវា ទោះបីខ្ញុំក្រោកតែធ្វើស្រែប៉ុណ្ណោះពួកវាឃុំឃាំងខ្ញុំនៅភូមិទ្រពាំងស្មាង ក្នុងរយៈពួកវាឃុំឃាំងខ្ញុំ ពួកវាវាយសួរចម្លើយដោយគល់កាំភ្លើង...

ខ្ញុំត្រូវសន្លប់អស់៣ដង ក្រោយបានធូរស្រាលពីថ្ងៃ ពួកវាចាប់ទៅធ្វើពលកម្មជីកដីពីម៉ោង៤ព្រឹករហូតដល់ម៉ោង ៨យប់ ពេលហូបពួកវាឱ្យបបរមួយចានរាវប៉ុណ្ណោះ ពេលយប់ដេកពួកវាដាក់កងចាក់សោរដេកចុះនៅខាងក្រោមផ្ទះ អ្នកដែលជាប់គុកនៅទីនោះជីវភាពជួបនៅការទុក្ខលំបាក ពួកវាចាប់ធ្វើការហួសកម្លាំងរាល់ថ្ងៃហើយឱ្យហូបតែបបររាវទេ ពេលណាឈឺថ្កាត់ពួកវាមិនឱ្យថ្នាំសង្កូវដឹកទេ ដូច្នេះកន្លែងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ពួកវានៅព្រៃស្តេងក្នុងរង្វង់៤០ថ្ងៃមានអ្នកស្លាប់២០នាក់.

-អំពើឱក្រិដ្ឋកម្មរបស់ប៉ុលពត លើគ្រួសារខ្ញុំ នៅពេលពួកវាជំលៀសគ្រួសារខ្ញុំចេញផុតពីភូមិកំណើត ពួកវាយកកាំភ្លើងផ្ជង់ឱ្យចេញពីផ្ទះ ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ត្រូវតែទុកចោលនៅទីនោះ ពួកវាបណ្តេញគ្រួសារខ្ញុំចេញទៅ ហើយចាប់ម្តាយខ្ញុំឱ្យនៅដោយឡែកក្នុងអវិរវេណរួមរបស់វា ម្តាយខ្ញុំចាស់អាយុ៧០ឆ្នាំត្រូវធ្វើពលកម្ម ហើយឱ្យហូបបបរ ហើយម្តាយខ្ញុំឈឺហើយស្លាប់និងអត់បាយ.

-ប្រពន្ធកូនខ្ញុំក៏ពុំបានចូលគ្នាដែរ កូនធំ៤នាក់ពួកវាបំបែកឱ្យនៅទៀងពុំពីគ្នា ដែលពួកវាហៅថាសហករណ៍ ដូច្នេះគ្រួសារត្រូវបំបែកគ្នាម្នាក់នៅមួយកន្លែង ដល់ខែមួយ-១ -១៩៧៨ពួកវាមកបណ្តេញគ្រួសារខ្ញុំឱ្យទៅនៅទីកន្លែងផ្សេងទៀតនៅនិងស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ដល់ទីនេះពួកវាចាប់ប្រពន្ធកូនខ្ញុំឱ្យនៅដោយឡែកពីគ្នា ពុំបាននៅជួបជុំគ្នាទេ ពេលមកដល់ទីនេះប្រពន្ធខ្ញុំមានផ្ទៃពោះ ដោយហូបមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយគ្មានថ្នាំសង្កូវដូច្នេះបានជាកូននោះត្រូវស្លាប់ ប្រពន្ធខ្ញុំទៀតក៏ត្រូវមានជម្ងឺគ្មានថ្នាំសង្កូវព្យាបាលទេ .

-មាបង្កើតខាងប្រពន្ធខ្ញុំពីរនាក់ ឈ្មោះ ម៉ា-សុខ ម៉ា-យ៉ុង ពួកប៉ុល-ពត ចោតថាមានអកប្បកិរិយាប្រឆាំងពួកវា ហើយពួកវាចាប់យកទៅវាយសួរចម្លើយរហូតដល់ស្លាប់នៅឃុំស៊ីអនស្រុកពង្រ ខេត្តស្វាយរៀងឆ្នាំ ១៩៧៦ ខែ ៦ .

សំនួរ ៖ ក្រៅពីអំពើឱក្រិដ្ឋកម្មរបស់ ប៉ុល ពត អៀង សារី បង្កើតមកលើខ្លួនបងនិងគ្រួសារបង តើបងនៅមានដឹងអំពើឱក្រិដ្ឋកម្មរបស់ ប៉ុល ពត បានបង្កើតទៅលើប្រជារាស្ត្រទៀតទេ ?

ចំលើយ ៖ ខ្ញុំនៅដឹងអំពើឱក្រិដ្ឋរបស់ប៉ុល ពត ផ្សេងទៀតដូចតទៅនេះ ក្រោយថ្ងៃរំដោះប្រហែលជាខែ២-ឆ្នាំ១៩៧៩ ខ្ញុំបានទៅដល់ភូមិស្វាយព្រៃពង ស្រុកស្នួលខេត្តក្រចេះខ្ញុំទៅដល់ទីនោះឃើញរណ្តៅ២ មុននេះពួកប៉ុល ពត អៀង សារីបានសម្លាប់ប្រជាជននៅកន្លែងនេះ.

-រណ្តៅខ្ញុំឃើញសពយ៉ាងច្រើន ហើយតាមប្រជាជននៅទីនោះនិយាយចំនួនមនុស្សស្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅនោះប្រហែលជាង៤០០ នាក់. ចំណែកអ្នកដែលស្លាប់នៅទីនេះភាគច្រើនពុំតែអ្នកនៅភូមិភាគខាងកើត ពួកវាដឹកមកដល់ពួកវាចងទាំងខ្សែហើយវាយក្បាលសម្លាប់រួចរុញច្រានទម្លាក់រណ្តៅដែលពួកវាជីកស្រាប់នោះ .

-រណ្ដៅទី២ នៅភូមិ អូក្រាញ ឃុំស្វាយប្រែត ស្រុកស្នួល ខេត្តក្រចេះ រណ្ដៅនេះខ្ញុំបានទៅដល់កន្លែង ខ្ញុំឃើញសាកសពមនុស្សយ៉ាងច្រើន ប្រជាជននៅទីនេះនិយាយ មនុស្សដែលស្លាប់នៅទីនេះប្រហែលជា ៤-៥ពាន់នាក់ដែលត្រូវពួកវាសម្លាប់ សពដែលស្លាប់ ពួកវាកប់មិនអស់ នៅចោលរាត់រាយពេញបរិវេណនោះ តាមប្រជាជននិយាយអ្នកដែលស្លាប់ភាគច្រើនរាស្ត្របញ្ជូនពីភូមិភាគមក.

-រណ្ដៅទី៣ រណ្ដៅនេះនៅភ្នំពើកាឡី ស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ រណ្ដៅនេះ ខ្ញុំពុំបានទៅផ្ទាល់ ស្រុករាយការណ៍មក នៅទីនេះមានចំនួន ៥.៥០០ នាក់ត្រូវសម្លាប់.

ចំណែកការបំផ្លិចបំផ្លាញសាលារៀន : នៅទីរួមខេត្តក្រចេះមានសាលារៀន២០ត្រូវពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី បំផ្លិចបំផ្លាញអស់គ្មាននៅសល់មួយឡើយ ក្នុងខេត្តក្រចេះមាន ៥០ សាលារៀនត្រូវបំផ្លាញខ្ទេច តាមគណៈស្រុករាយការណ៍ ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី គ្មានទុកនៅសល់ សម្ភារៈណាដែលបង្រៀននេះ ត្រូវវាកំទេចចោលទាំងអស់ សៀវភៅបញ្ជីរបស់សិស្សត្រូវដុតអស់ ក្រោយថ្ងៃរំដោះ ខ្ញុំធ្វើការនៅគណៈខេត្ត អាស្រ័យហេតុដូច្នោះ ខ្ញុំអាចដឹងបានតួចំនួននោះ.

នៅខេត្តស្វាយរៀង ស្រុកប្រសូត្រ ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី បំផ្លាញខ្ទេចសាលារៀននៅទីនេះ នៅស្រុកជីភូ ពួកវាបំផ្លាញខ្ទេចអស់សាលារៀនដែរ .

ចំណែកវត្តអារាម: ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ផ្តាច់គូវព្រះពុទ្ធសាសនា. ចំណែកឃុំស្វាយតាយ៉ងមានវត្ត៣ : -តាម ជោ -ព្រែក ផ្លុក -ស្វាយ ត្រែង . នៅទីនេះ ពួកវាចាប់សំរាតចីពរស្បង់ព្រះសង្ឃ ហើយចាប់អោយធ្វើស្រែយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ. នៅក្នុងវត្ត កុដិណាធ្វើអំពីឈើ ត្រូវពួកវារុះរើខ្ទេច កុដិណាធ្វើពីថ្ម ស៊ីម៉ង់ត៍ ពួកវាទុកសំរាប់ដាក់ជីរ ចំណែកវត្តព្រែកផ្លុក ពួកវាយកធ្វើមន្ទីរឃុំឃាំងមនុស្ស នៅកន្លែងនេះ ខ្ញុំបានទៅឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកក្រោយថ្ងៃរំដោះ.

ចំណែកព្រះពុទ្ធរូបក្នុងវត្តត្រូវវាយកទេចចំហើយរុលទំលាក់ចោលទៅក្នុងស្រះនៅជិតនោះ ហើយសៀវភៅធម៌នៅក្នុងវត្តត្រូវពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី ដុតចោលអស់.

សំនួរ: [illegible] បងហើយនឹងប្រជារាស្ត្រ [illegible]

ចម្លើយ: ពួក ប៉ុល ពត [illegible] - ៧

ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី មានទោសសម្លាប់ពូជសាសន៍ [illegible] និងមានទោស ក[illegible]. ដូច្នេះ ខ្ញុំស្នើរ [illegible] ទៅទីណា [illegible]ចាប់ អោយអស់ពួកអំណាចទុច្ចរិត និងពួកខ្ញុំកញ្ជះរបស់ពួកវា ហើយយកពួកវាប្រហារជីវិតនៅមុខប្រជាជន- [illegible] ឃើញ.

- - - - - - - ៤ - - .

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ឯករាជ្យ សន្តិភាព សុភមង្គល

លេខ: [illegible] .១៥.

តុលាការប្រជាជនបដិវត្តនៅភ្នំពេញ

- -

ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសប្រល័យពូជសាសន៍របស់បក្ស ប៉ុល ពត អៀង សារី

សេចក្តីរាយការណ៍អំពីបទប្រព្រឹត្តល្មើសនៃទោសឧក្រិដ្ឋរបស់ពួកក្បត់

[illegible] សីហា ១៩៧៩

ប៉ុល ពត អៀង សារី

- - - - - - - - - - - - - - -

សូមគោរពជូនមកលោកប្រធានក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្តិកម្ពុជា នៅក្រុងភ្នំពេញ

សូមទានជ្រាប ។

ខ្ញុំបាទឈ្មោះ ថោង ឈិន អាយុ៤៣ឆ្នាំ ភេទប្រុស ទីលំនៅដើមនៅភូមិព្រៃស្នៀង សង្កាត់ស្វាយតាយាន ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ទបរៀនរកស៊ីមុនខែមេសា ១៩៧៥ ធ្វើគ្រូបង្រៀននៅសាលាបឋមសិក្សាបំពេញវិជ្ជា ជីភូ ស្រុកស្វាយទាប ខេត្តស្វាយរៀង ក្រោយខែមេសា ១៩៧៥ រកស៊ីធ្វើស្រែ នៅភូមិព្រៃស្នៀង សង្កាត់ស្វាយតាយៀង ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ហើយសព្វថ្ងៃនេះធ្វើការនៅមន្ទីរចាត់ការប្រជាជនបដិវត្តិខេត្តក្រចេះ ។

ឪពុកឈ្មោះ ថោង ទូច ទីលំនៅភូមិចំបក់ សង្កាត់ ចំបក់ ស្រុកស្វាយរៀង ខេត្តស្វាយរៀង ស្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៦៨ ដោយជម្ងឺចាស់ជរា ម្តាយឈ្មោះ ព្រាក់ រ៉ាន់ ទីលំនៅឃុំចំបក់ ស្រុកស្វាយរៀង ខេត្ត ស្វាយរៀង ស្លាប់នៅឆ្នាំ ១៩៧៨ ដោយពួកបនក្បត់ ប៉ុល ពត អៀង សារី បង្ខំឱ្យធ្វើការជាទម្ងន់ ឱ្យហូបតែបបរមិនឆ្អែតឈឺធ្ងាក់កម្លាំង គ្មានថ្នាំព្យាបាលរហូតដល់ស្លាប់ ។

ប្រពន្ធឈ្មោះ សំ យឿន អាយុ ៣៨ឆ្នាំ ទីលំនៅដើមនៅភូមិព្រៃស្នៀង សង្កាត់ស្វាយតាយាន ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខេត្ត ស្វាយរៀង មានកូនចំនួន៣នាក់ ។

១_ អំពើឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ពួក ប៉ុល ពត អៀង សារី មកលើគ្រួសារ បងប្អូន និងលើរូបខ្ញុំបាទផ្ទាល់៖ នៅចុងខែ ៤ ឆ្នាំ ១៩៧២ ពួកក្បត់ប៉ុល ពត អៀង សារី បានចាប់ខ្ញុំបាទនៅសាលាបឋមសិក្សាជីភូស្រុកស្វាយទាប ខេត្ត ស្វាយរៀង នៅពេលនោះពួកវាបានចងខ្ញុំបាទនិងខែ្សគោ ហើយនាំខ្ញុំបាទយកទៅឃុំឃាំងនៅក្នុងវត្តព្រៃម្នាស់ សង្កាត់ សំឡី ស្រុក កំពង់រោទិ៍ ខេត្ត ស្វាយរៀងអស់រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃៗ ក្នុងរយៈនេះ មានគណៈស្រុកវាឈ្មោះ សាផន បានវាយខ្ញុំបាទចំនួន៣ដងនិងគល់ឫស្សី ដើម្បីសួរចម្លើយធ្វើឱ្យខ្ញុំបាទសន្លប់បាត់ស្មារតី ទាំង៣ដង។បន្ទាប់មកទៀតទើបវាបញ្ជូនខ្ញុំបាទមកឃុំឃាំងនៅសង្កាត់ក្រញូង ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀង បានចំនួនមួយខែទើបវាបញ្ជូនខ្ញុំបាទមកឃុំឃាំងនៅ ស្រុកសួង ពញាក្រែក និងស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម អស់រយៈ៧ខែទៀត។ នៅកន្លែងឃុំឃាំងរបស់ពួកវា ពេលយប់វាដាក់ខ្នោះជើង ពេលថ្ងៃវាបញ្ជាញឱ្យធ្វើការជីកស្រះតាំងពីម៉ោង៣ទាបភ្លឺរហូតដល់ម៉ោង៨យប់ទើបឱ្យឈប់ ពួកវាប្រើឱ្យធ្វើការហាលភ្លៀងហាលថ្ងៃក្តៅ ហើយឱ្យហូបតែបបរក្នុងមួយពេលមួយកូនចានហូបមិនឆ្អែតឈឺធ្ងាក់កម្លាំងគ្រុនចាញ់គ្មានថ្នាំព្យាបាលគ្មានខោអាវស្លៀកពាក់ រស់ដោយវេទនាខ្លោចផ្សាជាទីបំផុត ។

 លេខ: ២.១.៥.១៥.

លុះដល់ដើមឆ្នាំ ១៩៧៣ ទើបពួកវាបានលែងខ្ញុំបាទឱ្យមកជួបជុំគ្រួសារខ្ញុំបាទវិញ នៅភូមិព្រៃស្លៀង សង្កាត់ស្វាយតាយាន ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខេត្តស្វាយរៀង។

នៅថ្ងៃទី ១ ខែ ៧ ឆ្នាំ ១៩៧៧ ពួកបនក្បត់ ប៉ុល ពត អៀង សារី បានចាប់ខ្ញុំបាទយកទៅដាក់គុកម្តងទៀតនៅក្នុងភូមិព្រៃស្លៀង សង្កាត់ស្វាយតាយាន ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខេត្តស្វាយរៀងដោយពួកវាចោទថា ខ្ញុំបាទជាខ្មែរស៊ើបយកការណ៍ឱ្យកងទ័ពយៀកណាម។ នៅពេលយប់វាដាក់ខ្នោះជើងខ្ញុំបាទទាំង២ ហើយឱ្យដេកនៅលើដី ពេលថ្ងៃពួកវាបញ្ជាឱ្យទៅធ្វើការ តាំងពីម៉ោង៣ទាបភ្លឺរហូតដល់ម៉ោង៨យប់ ទើបឱ្យឈប់ មានពេលខ្លះ វាឱ្យខ្ញុំបាទនិងអ្នកទោសម្នាក់ទៀតទៅអូសរទេះដែលមានផ្ទុកស្រូវចំនួន១០ឬ១២បាវ ហើយពួកវាយករំពាត់វាយពីក្រោយដូចជាក្របីគោដូច្នោះដែរ នៅពេលណាដែលយើងខ្ញុំអូសមិនរួចម្តងៗ ។ វាប្រើឱ្យធ្វើការយ៉ាងដូច្នេះហើយ វាឱ្យហូបតែបបរក្នុងមួយពេលមួយកូនចាន ពេលឈឺម្តងៗគ្មានថ្នាំព្យាបាល ដេកស្រែកថ្ងូរដូចសត្វ។

ដោយអត់ទ្រាំនិងរំពាត់ដ៏ព្រៃផ្សៃរបស់ពួកក្បត់នេះមិនបាន នៅថ្ងៃទី ៥ _ ១២ _ ៧៧ ខ្ញុំបាទក៏ដាច់ចិត្តលួចរត់ចេញពីគុករបស់ពួកវា ហើយបានភៀសខ្លួនទៅដល់ប្រទេសវៀតណាម នៅថ្ងៃទី ១០_១២_៧៧.

នៅចុងខែ ១_ឆ្នាំ ១៩៧៨ពួកក្បត់ប៉ុល ពត អៀង សារី បានចាប់ប្រពន្ធនិងកូនខ្ញុំទាំងអស់ទៅឃុំឃាំងនៅខាងលិចទីក្រុងស្វាយរៀង ហើយវាបំបែកឱ្យកូនធំៗនៅដាច់ឆ្ងាយពីម្តាយ ឯកូនតូចៗពីរនាក់ទៀតវាឱ្យនៅជាមួយម្តាយ។ ពេលថ្ងៃវាប្រើឱ្យធ្វើការទាំងអស់គ្នា ហាលថ្ងៃ ហាលភ្លៀងគ្មានពេលសំរាក ហើយឱ្យហូបតែបបរក្នុងមួយពេលម្នាក់ហូបមួយកូនចាន ហូបមិនឆ្អែតឈឺធ្លាក់កម្លាំង គ្មានថ្នាំព្យាបាល ពេលឈឺម្តងៗដេកស្រែកថ្ងូរដូចសត្វ គ្មានខោអាវស្លៀកពាក់គ្មានផ្ទះសម្បែងនៅ វាឱ្យធ្វើជំរុំតូចៗនៅកណ្តាលវាល ពេលមានភ្លៀងម្តងៗទទឹកខោអាវ ហើយវាឱ្យដេកផ្ទាល់និងដីដូចសត្វក្របីគោដូច្នោះដែរ ។

លុះខែ៧ឆ្នាំ ១៩៧៨ ពួកវាក៏បានជំលៀសគ្រួសារខ្ញុំបាទទាំងអស់ឱ្យមករស់នៅក្នុងស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាលម្តងទៀត ។ នៅកន្លែងនេះក៏ដូចជាកន្លែងមុនៗដែរគឺវាបំបែកមិនឱ្យកូនធំៗនៅជាមួយម្តាយ ហើយវាប្រើឱ្យធ្វើការគ្មានពេលសំរាក ហើយឱ្យហូបតែបបរមិនដែលបានឆ្អែត។ តែគួរឱ្យអស្ចារ្យណាស់នៅកន្លែងនេះ: គឺវាប្រើឱ្យកូនខ្ញុំតូចៗទាំងពីរនាក់ដែលមានអាយុ៧ឆ្នាំនិង៩ឆ្នាំឱ្យរែកដីនិងរែកកណ្តាប់ស្រូវដូចជាមនុស្សចាស់ ហើយមិនបានទៅធ្វើការឱ្យពួកវា វាមិនឱ្យបាយហូប ។ឯម្តាយដែលមានផ្ទៃពោះគ្រប់ខែហើយ ក៏វាបង្ខំឱ្យធ្វើការរហូតគ្មានឱ្យសំរាករហូតដល់ថ្ងៃឆ្លងទន្លេ "សម្រាលកូន" រួចបានមួយអាទិត្យ ក៏ស្លាប់កូននោះទៅ ឯម្តាយវិញឈឺគ្រុមរ៉ាំរ៉ៃ ក៏ពួកវាមិនអោយថ្នាំព្យាបាលដែរ ។ លុះដល់ចុងខែ ១ ឆ្នាំ ១៩៧៩ ក្រោយរំដោះទីក្រុងភ្នំពេញ ទើបគ្រួសារខ្ញុំបាទ បានរត់ចេញផុត ពីស្រុកកណ្តាលស្ទឹងនោះ ។

នៅចុងឆ្នាំ ១៩៧៦ ពួកក្បត់ប៉ុល ពត បានចាប់កូនប្រុសខ្ញុំម្នាក់ យកទៅសម្លាប់នៅក្នុងសង្កាត់ មេសថ្ងក ស្រុកចន្ទ្រា ខេត្តស្វាយរៀង ដោយកូនខ្ញុំនាំគ្នារត់ ចូលទៅប្រទេសវៀតណាម ហើយត្រូវពួកវាចាប់បានមកវិញ ។

... ៣ ......

លេខ -២.១.៥.១៥

នៅពាក់កណ្ដាលឆ្នាំ ១៩៧៧ ពួកបនក្បត់ ប៉ុល ពត បានចាប់ពូខ្ញុំបាទពីរនាក់ ឈ្មោះ ម៉ា·សុខ និង ម៉ា ឃុន ទីលំនៅ ភូមិ ព្រៃស្លៀង សង្កាត់ស្វាយ តាយាន ស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខែត្រស្វាយរៀង យកទៅវាយ សួរចំលើយទាល់តែស្លាប់ នៅកន្លែងឃុំឃាំងរបស់ពួកវា នៅក្នុងស្រុកកំពង់រោទិ៍ ខែត្រស្វាយរៀង ។

២_ អំពើឧក្រិដ្ឋកម្ម របស់ពួក ប៉ុល ពត_អៀង សារី មកលើប្រជាជនកម្ពុជា និងលើសមិទ្ធផលផ្សេងៗ:

_ នៅចុងឆ្នាំ ១៩៧៨ ពួកបនក្បត់ ប៉ុល ពត_អៀង សារី បានយកប្រជាជន ពីភូមិភាគបូព៌ា អោយទៅក្នុងសង្កាត់ស្វាយជ្រះ ស្រុកស្នួល ចំនួន ២០.០០០នាក់ ហើយវារកទៅសំឡាប់ចោល នៅភូមិ ស្រែព្រីង និង អូរក្រញូង អស់ចំនួន ៨.៥០០នាក់ ការពិត ក្រោយថ្ងៃរំដោះ ៧_១_៧៩ ប្រជាជន ដែលពួកវា ជំលៀសទៅនោះ នៅសល់តែ ១១.៥០០នាក់ ។

_ នៅក្នុងស្រុកព្រែកប្រសព្វ ពួកក្បត់ ប៉ុល ពត_អៀង សារី បានសំឡាប់មនុស្សនៅក្នុងគុកអស់ ជាង ៩០០នាក់ _ នៅរលាំភ្នា សំឡាប់អស់ជាង ៦០០នាក់ និងនៅជើងភ្នំពណីកាទ្យ អស់ជាង ៤.០០០នាក់ តាមសេចក្ដីរាយការណ៍ ពីក្រុមប្រតិបត្តិការ ស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខែត្រក្រចេះ ហើយប្រជាជនទាំងនោះ ភាគច្រើនយកទៅពីភូមិភាគបូព៌ាទាំងអស់ ។

_ ចំពោះប្រជាជនដែលរស់នៅ ពួកក្បត់ ប៉ុល ពត_អៀង សារី បានធ្វើទារុណកម្ម យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ បំផុត គឺពួកវាប្រើអោយធ្វើការ ទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃ គ្មានពេលសំរាក អោយហូបតែបបរ មិនបានឆ្អែត ខោអាវគ្មានស្លៀកពាក់ ពេលឈឺម្ដងៗគ្មានថ្នាំព្យាបាល ប្រជាជនកើតជម្ងឺគ្រុនចាញ់ ស្លាប់មិនដាច់ ផ្ទះសំបែងគ្មាននៅ វាអោយធ្វើជំរកតូចៗ នៅកណ្ដាលវាល ក្នុងព្រៃ ដេកផ្ទាល់លើដី រស់នៅវេទនា ខ្លោចផ្សាជាទីបំផុត ។

_ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ពួកក្បត់ប៉ុល ពត_អៀង សារី បានបំផ្លាញនូវសមិទ្ធផលផ្សេងៗទៀតដូចជា :

_ ដុតផ្ទះប្រជាជន នៅស្រុកឆ្លូង និងស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខែត្រក្រចេះ អស់ចំនួន ២០៤ខ្នង នៅចុងខែ ១ ឆ្នាំ ១៩៧៩ និងចុងឆ្នាំ ១៩៧៨ ។

_ កំទេចចោលអស់សាលារៀន ៥១ខ្នង នៅក្នុងស្រុកក្រចេះ ស្រុកឆ្លូង ស្រុកព្រែកប្រសព្វ និង ស្រុកស្នួល។

_ កំទេចចោលអស់ ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ចំនួន ១៧ កន្លែង នៅក្នុងស្រុកសំបូរណ៍ _ ស្នួល _ ក្រចេះ និងស្រុក ព្រែកប្រសព្វ ។

_ កំទេចចោលអស់ផ្ទះពេទ្យ ចំនួន ១៨កន្លែង នៅក្នុងស្រុកស្នួល - ឆ្លូង - ព្រែកប្រសព្វ និង ស្រុកសំបូរណ៍។

_ មិនតែប៉ុណ្ណោះ នៅមានអំពើឧក្រិដ្ឋកម្ម ផ្សេងៗ ជាច្រើនទៀត ដែលខ្ញុំបាទពុំបានយកមករៀបរាប់អស់។

_ ចំពោះអំពើឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលពួកក្បត់ ប៉ុល ពត_អៀង សារី បានប្រព្រឹត្តមកលើគ្រួសារ និងរូបខ្ញុំផ្ទាល់

លេខ -២.១.៥.១៥

ព្រមទាំងប្រជាជនកម្ពុជា យ៉ាងទីព្រៃផ្សៃដូច្នេះ ខ្ញុំបាទសូមស្នើ ដល់តុលាការអន្តរជាតិ ជួយរកយុត្តិធម៌ អោយប្រជាជនកម្ពុជាផង និង សូមស្នើចំពោះប្រទេសដែលស្នេហាសន្តិភាព លើសកលលោក និងជាពិសេស ចំពោះប្រទេស ដែលអោយពួកក្បត់ប៉ុលពត-អៀងសារី ស្នាក់អាស្រ័យ បញ្ជូនពួកក្បត់ទាំងនេះអោយ មកប្រជាជនកម្ពុជាវិញ ដើម្បីអោយតុលាការ កាត់ទោស ទៅតាមអំពើឧក្រិដ្ឋ ដែលពួកវាបានប្រព្រឹត្ត មកលើប្រជាជនកម្ពុជា ។

ធ្វើនៅក្រចេះ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ៣ ឆ្នាំ ១៩៧៩

ហត្ថលេខា : ថោង ឈិន